

Immers en la tasca de “desaprendre per aprendre” a conciliar

Jaume Dulsat (Lloret de Mar, 1980) s'ha proposat “desaprendre” de fer d'alcalde les 24 hores del dia els set dies de la setmana per “aprendre” a conciliar la vida laboral amb la familiar. Té dos fills –de deu i nou anys– als quals vol dedicar més “temps de qualitat”. Exjugador de bàsquet, li agrada la pràctica de l'esport i es declara un aficionat incondicional del FC Barcelona, “d'aquells que hi són sempre, passi el que passi”. En el seu dia a dia, no hi falten la música i el menjar. “No se m'acaba mai la gana”, confessa. En aquest mandat, és molt probable que torni a compaginar la tasca al capdavant de l'alcaldia de Lloret amb la vicepresidència del Patronat de Turisme Costa Brava (justament avui està previst que s'aprovi el nou cartipàs de la Diputació de Girona amb aquest càrrec inclòs). Diplomant en turisme per la UdG i màster en direcció d'empreses, ha estat directiu i gerent d'empreses turístiques i professor universitari. En matèria de turisme, es mou com un peix dins de l'aigua. I en parla amb passió; d'aquesta activitat i de Lloret de Mar.

Tenim una estratègia molt clara de creixement i crec que les coses van en una molt bona direcció. I no ens dediquem només a fer promoció turística, sinó també molta ordenació en relació amb per exemple els habitatges d'ús turístic, i també al compliment de la normativa en hotels i sales de festa. Hi som per ajudar els que ho fan bé i ser implacables amb els que no ho fan bé i que per tant no ens ajuden en el bon nom de la ciutat.

Com va aquesta temporada turística?
És molt semblant a la de l'any passat, que va ser una bona temporada però no tan excepcional com fa dos anys. Tenim la sort que treballem molt en multimercat i depenem molt poc d'un públic concret. Tenim un 25% de clients francesos, un 20% de clients catalans/espanyols, un 8% del Regne Unit, un 5% d'alemanys, un 5% de russos, un 5% del Benelux. Per tant, reequilbrem molt bé les pujades i les baixades. Òbviament, hi ha un tipus de públic que ens interessa més que un altre. El rus ens interessa perquè fa estades llargues, fa una despesa important, consumeix cultura i *shopping*, mentre que l'alemany és més jove, fa menys despesa i requereix més ordenació. L'any passat vam baixar en 25.000 clients alemanys. I no va ser una mala notícia passar d'un 7,5% de la quota total a un 5%.

Des del punt de vista qualitatiu, disposa d'alguna dada?

Treballem amb un programa que es diu Mabrian, que ens proporciona uns índexs de satisfacció dels clients. I una de les coses que ens diuen és que la percepció de seguretat a Lloret de Mar és del 93%. Per tant, la gent té percepció de seguretat quan és a la nostra ciutat, cosa que ens fa estar molt contents.

Creu que algun dia podran treure's de sobre el lema de “Lloret, turisme de boratxera”?

Crec que sí. Això va ser una declaració molt desafortunada per part de la consellera [Montserrat Tura]. Al seu moment, sense saber-ho, ens va fer una campanya espectacularment negativa i és una etiqueta contra la qual treballem molt activament. Crec que la percepció en el sector turístic ha canviat, la gent sap que Lloret està fent la feina. Tot això no es fa en un dia, però el canvi que es va començar fa vuit o deu anys dona fruits. Estem en la bona direcció.

Quina és la posició del consistori en relació amb la paralització de les obres de l'autopista C-32?

És molt legítim no voler-la però em sembla un autèntic drama que una destinació que té 1,3 milions de turistes a l'any, sis milions de pernотacions i que té com a principal porta d'entrada l'aeroport de Barcelona no estigui connectada per la via ràpida. I no és normal que una infraestructura com aquesta mori sobtadament a Tordera. Crec que l'autopista acabarà arribant a Lloret. I no crec que la qüestió ara sigui si la volem o no. Això hauria anat a l'inrevés: als anys 60 ens hauríem d'haver preguntat si volíem una ciutat turística com la que tenim. Però ara que ja tenim una ciutat turística, amb 120 hotels i més d'un milió de turistes, no s'hi val dir si cal o no. Necessitem estar ben connectats. ■

Necessitàvem seguir sumant i l'acord de govern amb el PSC ha estat la solució menys lesiva per a la nostra ciutat

tre camí que la via de l'estat propi per un tema ja d'eficiència, més enllà dels romanticismes. Som un país infradotat i necessitem una eina que es diu estat propi per ser un país més just, més equitatiu i més pròsper. Crec que la situació no es pot eternitzar i que l'Estat s'haurà d'avenir a negociar. No voldria fer una lectura municipalista d'això perquè en el nostre cas necessitàvem seguir sumant i l'alternativa al govern de Junts amb el PSC era el PSC, Cs, Comuns i Força Lloret. Per tant, crec que al final ens hem quedat amb la solució menys lesiva.

El mandat va començar mogut, amb les crítiques per part de l'oposició per l'augment de les retribucions.

Això és molt interessant (amb to irònic). És allò de Goebbels, que a base de repetir una mentida s'acaba convertint en realitat. El sou de l'alcalde de Lloret de fa tres mesos serà el mateix que el de l'alcalde de Lloret d'aquí a dos mesos. L'alcalde te-

Hi som per ajudar els que ho fan bé i ser implacables amb els que no ho fan bé i que, per tant, no ens ajuden en el bon nom de la ciutat

nia un sou de 55.000 euros el 2015 i ara en té un de 58.000, però no pas perquè se l'hagi apujat sinó pels increments progressius que es van donant a funcionaris i polítics. Hi ha una dada a tenir un compte que és la població ETCA, que és la població resident tot l'any més la població estacional consolidada. I això suma 56.000 habitants. Som la tercera ciutat de Catalunya en població ETCA, després de Barcelona i Salou. Hem de prestar molts serveis i l'Ajuntament és la primera administració que es troba el ciutadà. El global del cartipàs puja un 20% perquè hi ha dues dedicacions exclusives més, però és mentida que l'alcalde i els regidors s'apugin el sou un 20%.

El portaveu de Lloret en Comú, Miguel Gracia, a l'oposició, va qualificar d'immorals aquests increments adduint que la renda 'per capita' a Lloret és un 35% més baixa que la mitjana catalana.
Em sembla força injust barrejar una cosa

És un drama que una destinació com Lloret, amb 1,3 milions de turistes a l'any, no tingui un accés de vida ràpida

amb l'altra. Cal remunerar la gent que treballa a l'Ajuntament de forma exclusiva i que dedica moltíssimes hores a aquesta feina pública. Com a gran destinació turística, tenim un problema amb l'estacionalitat, si bé intentem estirar el xiclet de la temporada turística tant com podem estructurant bé els productes i amb turisme familiar i esportiu. Tenim un pla operatiu que fa inversions molt importants. Per exemple, aquest hivern s'han fet obres majors en 25 hotels. I tot plegat ha de revertir en un tipus de client amb un poder adquisitiu més alt i en més riquesa en el territori.

Hi ha alguna dada que avaluï el creixement de la temporada turística?

A l'època amb menys places hoteleres disponibles, perquè estan tancades a l'hivern, ens movem en unes 10.000 places, que és un terç de l'oferta. En temes de turisme esportiu, som un referent: tenim més de 50.000 turistes esportius a l'any.